

2. АСТРОНОМИЧЕСКИТЕ „ВИДЕНИЯ“ НА АВТОРА НА ПРОРОЧЕСТВОТО. Според Н. А. Морозов, в книгата „Иезекиил“ има планетен хороскоп. Той дори се е опитал да го датира астрономически. Получил е около 453 г. от н.е., а по-точно – 453 г., но това е едва първото астрономическо решение в движението му нагоре по времевата ос към нашето време. Може да има и други, доста по-късни решения, но Н. А. Морозов спира твърде рано поради все същата причина – смята, че Библията е написана не по-късно от V–VI в. от н.е. И тук дълбоко се заблуждава. Най-вероятно, Библията е създадена през епохата от XI–XVII в. от н.е.

Ето какво е нашето мнение. За разлика от Апокалипсис, хороскопът в „Иезекиил“ е написан СЪВСЕМ МЪГЛЯВО и това двусмислено и неясно описание ЕДВА ЛИ Е ПОДХОДЯЩО ЗА АСТРОНОМИЧЕСКО ДАТИРАНЕ. Затова няма да си губим времето, а ако някой проявява интерес, препращаме го към книгата на Н. А. Морозов [543].

Но Н. А. Морозов несъмнено е прав, когато пише, че старозаветният „Иезекиил“ е препълнен с разнообразна АСТРОНОМИЧЕСКА информация, която ни позволява да причислим тази книга към средновековните астрологически текстове. Най-вероятно, от късното средновековие. А това обстоятелство е толкова важно, че ще го илюстрираме с примери съгласно [543].

1.2. ОПИСАНИЕ НА МЛЕЧНИЯ ПЪТ И СЪЗВЕЗДИЕТО ЗМИЕДЪРЖЕЦ

В Библията е казано: „**ОТВОРИХА СЕ НЕБЕСАТА** и аз видях Божии видения“ (Иез. 1:1). И тук, както и в „Аполипсис“, ясно е посочено – гледайте към небето.

Впрочем Н. А. Морозов уточнява на места синодалния превод според еврейския текст, в който няма знаци за гласните букви. Синодалните преводачи, изглежда, невинаги са разбирали стария текст. Уточненията на Н. А. Морозов често пъти го оправдяват и изясняват, затова ще използваме неговите коментари [543].

В Библията е казано: „**И видях: и ето, бурен вятър идеше ОТ СЕВЕР,** голям облак и огън на кълба, **А ОКОЛО НЕГО – СИЯНИЕ**“ (Иез. 1:4).

Сиянието се движи от север на юг. И понеже тези събития стават на звездното небе, както бе посочено по-горе, тук вероятно е описан бляскавият Млечен път, който наистина върви от север на юг.

Библейският наблюдател гледа сиянието и вижда, че „...в средата му пък се виждаше подобие на четири животни, и такъв беше видът им: прили-